वा शोधनं कर्तव्यम् · सर्वेषामेव ह्यविशेषेण देवतासम्बन्ध उपदिष्टः · तेन सर्व ऽएवैते यागाः यागार्थद्रव्यस्य च यो धर्मः स सर्वेषां भवति · अप्सु कायप्रासनं तु वचनात् । वैश्यः पुरुषो राजन्यो वा ॥१७॥ वचनाद्भवति ।

कण्ठेषु तृणमन्तर्धाय शिराᳬस्यादत्ते ॥१८॥ तृणाधिकाराद्वपातृणकालऽएव शिरसामादानम् जिह्वावर्जम् सा ह्यवदानैः सह गृह्यते । चतुर्णामप्सु कायप्रासनम् ॥१९॥ शिरोग्रहणसमनन्तरमेव येनाजं प्रकृत्याह सᳬस्थिते°सनमिति (२२) ।

ततो मृदिष्टकार्थापश्च ॥२०॥ तत एवोदकमध्यान्मृद्गृह्यते इष्टकार्थम् आपश्च तत एव । अजेन चरति ॥२१॥ (६.२.१.७) सᳬस्थिते तस्य शेषप्रासनम् ॥२२॥ सं°ते च कर्मणि तच्छेषस्याप्सु प्रासनम् । सर्वैरेके ॥२३॥ एके आचार्याः सर्वैः पशुभिः प्रचारमिच्छन्ति (६.२.१.१३) । ननु चैवं सति सम्भरणार्थता विरुध्यते · सम्भरणार्थं हि अप्सु कुसिन्धानां प्रासनम् कुसिन्धैः कुषितया मृदा अद्भिश्चेष्टकानां दार्ढ्यमुपजायतऽइति · अतः सर्वप्रचारे सम्भरणानुपपत्तिरिति · एवमाशङ्कितऽआह · एकस्यापि किं ततः सम्भरेदिति श्रुतेः (६.२.१.१३) ॥२४॥ सर्वयागपक्षे सम्भरणाभावदोषप्रसङ्गात् तस्मान्न सर्वैर्याग इत्येवमाशङ्कितऽउत्तरम् एकस्यापि पशोरालम्भे किं°सम्भरेदित्येतत्तुल्यमेव · तस्माद्विकल्पः सर्वैर्वा यागोऽजेन वेति · सम्भरणाभावः सर्वयागपक्षार्थवादः[1] । वैश्वानरः पशुपुरोडाश उपाᳬशु ॥२५॥ भवति । पशुदेवता च ॥२६॥ उपांश्वेव ।

आग्नेय्यो याज्यानुवाक्याः कामवत्यः ॥२७॥ मैथुनं वर्जयेदा पयस्यायाः ॥२८॥ पयस्या अन्ते विहिता आ तत इति । माᳬसोपर्यासने चेच्छन् ॥२९॥ वर्जयेत् ।

त्वङ्मस्तिष्कोद्धृतानि घृताक्तानि शिराᳬसि निदधाति ॥३०॥ सं° त्वक्कर्म शिरःकपालान्तर्गतो मज्जा मस्तिष्कः तौ उद्धृतौ येभ्यः शिरोभ्यः । सकलानि वा ॥३१॥ विकल्पः । अन्यानि वा हिरण्मयानि वा मृन्मयानि वानालभ्यैतान् ॥३२॥ पशून् · अन्यानि वा संग्रामहतानि गृह्णाति हि°वा मृ°नीति वा विकल्पः ।

श्यामतूपरो वा प्राजापत्यः ॥३३॥ पशुरालभ्यते · पञ्च पशवो वेति विकल्पः · प्राजापत्यस्य चाहर्गणेषु नियमः । षड्दध्यात् ॥३४॥ धाय्याः · प्राजापत्यं

---

१) ? °भावः सो सर्व° K.